

ਕੇ ਥਾ ਟ ਹੀ ਿ ਟ ਕੇ ਥਾ ੫ ਠ ਠ ੩

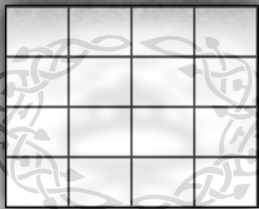

जेलानो _____

रोलान _____

KATASTROFA!

Jen zázrakem jsme dnes vyvázli životem. Letadlo, jež nás mělo dopravit na naleziště, ztroskotalo, a my se ocitli uprostřed divokého, neznámého lesa. To místo mně nahání hrůzu. Vysoké stromy zakrývají nebe a kameny, na nichž tančí nemnohé sluneční paprsky, jakoby ožívají.

Asistent profesora Rosebuda, doktor Börentsen, se snažil nalézt cestu zpět do civilizace. Alespoň na chvíli se zdálo, že nás smůla konečně opustila, když jsme v lese narazili na dvojici nebezpečně vypadajících mužů ve zbrojích, jež nám nabídli pomoc. Ale tohle je snad místo na odvrácené straně světa. Hvozď je plný nástrah a navíc obývaný krutými zlobry. Po cestě nás přepadli a my se museli zachránit útekem do blízkého ležení. Doktor Börentsen, vynikající teoretik dějin dávných civilizací, byl při potyčce zabit! Taková hrůza!

Osazenstvo základny je poněkud zvláštní, řada z nich je tu už velmi dlouho, alespoň tak lze soudit z jejich občas podivného chování a ještě podivnějšího vzezření. Dostali jsme najíst a uloženi jsme všichni prozatím ve velkém stanu.

Jsou to opravdu prapodivní lidé, ale nějak se k tomuhle místu hodí. Těch několik věcí, co nám řekli o okolním lese, mě rozhodně neuklidnilo. Především jsou v Lese, jak oni to nazývají, „hloubení“, jakési brány jinam, do jiného času i prostoru, a my jsme sem propadli právě jednou z nich. Můžeme v něm prý potkat kohokoliv, bytosti ze všech věků, či dokonce tvory mýtické, ba přímo zhmotnělé sny. Někteří tvorové mohou být přátelští, ale u zlobrů to lze očekávat stěží. Zálesáci si nás trochu vyzkoušeli, aby věděli, zda zvládneme zpáteční cestu. Prý ví kudy se vydat a hned ráno vyrazíme.

Ještěže zítra půjdeme domů!!!

UVĚZNĚNÍ V LESE

Včera večer, hned poté, co byl napsán předchozí záznam, přiběhl Jeremiáš zesinalý děsem. Celkem sedm členů tábora bylo v noci zákeřně zabito zlobry a jejich vybavení jsme ještě před půlnocí pomohli přenést zpět do základny. Kdy už ta hrůza skončí?!

Dopolední výprava domů bohužel skončila velmi rychle. Hloubení, které nás mělo dovést domů, bylo pravděpodobně pádem našeho letadla zničeno a my si začínáme uvědomovat svoji situaci. Návrat se odkládá na neurčito!! Ten prokletý les nás zpět jen tak nevydá!! Má svá podivná pravidla a pokud budu chtít přežít, je třeba se jim přizpůsobit. Na svoji ochranu, jak nám poradili obyvatelé základny, jsme si vyrobili talismany, jež by měly zaručovat nejen odehnání zlých sil, ale i šťastný návrat z hloubení.

S obranou oslabené základny už to bylo složitější. Pouze síla vody, země, vzduchu a ohně byla schopna udržet zlé věci mimo naše ležení. Byli jsme vysláni za elementály všech čtyř živlů, splnili jejich úkoly a dokázali, že si jejich pomoc zasloužíme. Magické masky všech elementů budou zdobit naše totemy! Dřevo horských smrků přijalo z nich sílu a září energií, která udrží stvůry z lesa v uctivé vzdálenosti! Rohy, které nasadíme na vrchol totemu pak zvýší jeho odolnost a získané trofeje vyvolají hrůzu v očích nepřátel!!!

Únava mne už přemáhá, stavbu totemu přesouvám na zítra, dnešní noc bude bezpečná ...

ZTRACENÁ OSMÁ LEGIE

Stavba a výzdoba totemu byla po dlouhé době pokojná činnost. Věřím, že náš totem, stejně tak jako totemy ostatních žvlů, naši základnu ochrání.

Mimo klany, do kterých jsme rozděleni, se ještě specializujeme. Magicky nejnadanější, tedy ti, jejichž mysl ještě věkem nepozbyla kouzelnou energii, se trénují v šamanských dovednostech. Ti, kteří v sobě našli sílu svých předků, jsou obratní a cítí moc lesa, zvolili cestu lovců. A odvážní, kteří se postaví i zlobrovi tvář v tvář, se vydali cestou válečníků. Je třeba se neustále zdokonalovat a ani dovednosti jiných specializací mi nezůstávají uzavřeny.

Velký šaman Zelenáč nám oznámil, že cestu domů nám pomůže nalézt tajemná Zářivá kamenná tvář, kterou nosívala Věštyně z římských časů. Jen ona nám dokáže poradit ...

Nesnáším cestu hloubením! Celé tělo mi prochází mravenčení a mám závrat'. Oči si jen pomalu zvykají na rozvlněný barevný pás, nohy ztrácejí oporu a v hlavě mi hučí jak v sršním hnízdě. Trvá to naštěstí jen krátce ...

Osmou legii, či spíše to, co z ní zbylo, jsme našli záhy. Dva její zbylí vojáci potřebovali nutně pomoc. Někteří z nás se dopoledne naučili několik slov v jejich jazyce a díky i nim jsme získali zpět jejich druhy, standartu i ztracenou čest.

Římský svět za hloubením byl jako ze starých pověstí. Ta hrůza, jestli mne Gorgona s hady místo vlasů nezasáhne šípem, lov obrovského kance, na jehož skolení bylo potřeba nespočet ran, strašlivý Minotaurus, kterého jsme přemohli až s pomocí šamana a i díky mé obratnosti a bloudění v labyrintu pavoučí královny nás přivedlo až k starobylému chrámu, v jehož okolí byla Věštkyně naposledy spatřena pronásledována zlobry. Naštěstí po sobě zanechala zprávu, s jejíž pomocí jsme zjistili, že Zářivá kamenná tvář jí byla ukradena. Budeme se zítra muset vydat za těmi prokletými zlobry ...

NEVĚŘTE ZLOBRŮM!!

Po dnešku nenávidím zlobry ještě víc!! Museli jsme se vydat až za hraniční řeku za zlobřím králem. Ty bestie nerespektovaly naší vyjednávací nabídku a nechtěly nás pustit přes most. Ale prokouzli jsme jim!

Jejich král se zpočátku zdál být přístupný vyjednávání a Zářivou kamennou tvář nám přislíbil, pokud pro něj splníme několik úkolů. Museli jsme dokázat co v nás je. Válečníci svedli nelítostný souboj s nemrtvými strážci pevnosti a řada z nich se velmi vyznamenala. Lovci prokázali bystrého ducha a znalost lesa, jejich střely takřka neminuly cíl a šamani svým bystrým zrakem a magickými dovednostmi přivedly celý zvířetník krále zlobrů zpět do stáje. Tvář je naše!

Ten bídák!! Ošálil nás! Velký šaman Zelenáč po pohledu na to, co jsme obdrželi od krále, nelidsky zařval. To nebyla Zářivá kamenná tvář, získali jsme jen nějakou bezcennou cetku!! To nám zaplatí. Ještě v noci se vydáme k jeho pokladnici a Zářivá kamenná tvář bude před úsvitem v našich rukou!!! To slibujeme!

MĚSTO DUCHŮ

Zářivá kamenná tvář je naše!! Ještě teď neví, kdo jim ji vyfoukl!! S její pomocí teď vidíme i hloubení, která nám zůstávala utajena. Netušili jsme přesně, co nás za tím dnešním čeká, ale obavy překonala touha dostat se domů.

Město, které se za hloubením nalézá, je plné mlčenlivých lidí, za jejichž prázdnými očima vznikal možná plán jak nás polapit, ale naše kroky byly rychlé a hlava bystrá. Pomocí roztodivných symbolů a popisů míst jsme ve Městě vyhledali mlčenlivého strážce, který nám určil kdy a kde se zjeví Věštyně. Její proroctví, zvláště jeho poslední část, jsme si pečlivě zapsali:

*Kalich zářný v rudé mlze tonoucí
Orel na skalisku křídla mohutná zdvih
Ten kdo les tvoří, zlou rukou naposled dých
Zloba vstala nad hladinu lesknoucí*

Zítřka se připravíme na odchod a cestu ven do zajista nalezneme, ať už bude kdekoliv. Jen pryč odsud!!

ÚNOS

Ještě než Slunce dokončilo polovinu své každodenní pouti, věnovali jsme se přípravám na cestu. Zdokonalili jsme své dovednosti a někteří z nás už značně pokročili. Grál, tedy kalich zářný z poselství Věštkyň, získáme!! Vydáváme se do hloubení ...

Prokletí zlobři! Jak věděli, že vyrážíme?! Vyrojili se všude, jako kr-
sý vylezli z pelechů, jako hadi se připlížili podrostem. Bylo jich příliš mnoho,
nešlo tomu zabránit!! Nositelka Tváře byla unesena!! Zlobři nás asi sledovali
hloubením, které po našem průchodu zůstalo chvíli otevřeno a pak nás napadli.

Nemáme Zářivou kamennou tvář!!! Jak se dostaneme zpět
do základny??? Musíme hledat jinou cestu a doufám, že ji najdeme brzy ...

SEDMÁ PEČEŤ

Putování je dlouhé a úmorné. Často musíme zastavovat a zásoby se pomalu tenčí. Myriády komárů pořádají na naše těla hladové nálety a řadě z nás už ani nezbývá sil je odhánět.

Nebyla to však mračna komárů, hlad, ani útrapy cesty, co naši morálku takřka zlomilo. Smělý rytíř Don Piños, kterého jsme si tak oblíbili, a jenž svými historkami vždy rozjasnil i deštivý den, naplnil svůj osud. Postava, která se před námi vynořila následována tmou, se představila jako Černý rytíř. Podivným nářečím vyzval Dona Piñose k souboji na život a na smrt. Chrabrý Don Piños osudovou výzvu přijal. Bil se statečně, dlouho odrážel smrtící rány a nejednu sám zasadil. Náhle však Černý rytíř strašlivým úderem ukončil jeho život a s mrazivými slovy, jež se neodvažuji napsat, opět zmizel.

Museli jsme překonat smutek a pokračovat dál sami. Vynaložili jsme veškeré úsilí a dovednosti, abychom našli hloubení zpět do našeho času ...

JSME NA STOPĚ

Ležení dnes připomínalo mraveniště. Řinkot zbraní i zrnitý zvuk brousků dával na vědomí, že válečníci budou připraveni. Drnčení tětív a ryk znějící od tréninkové dráhy oznamoval, že lovci budou nepolapitelní. Šamani věděli své. Nezaháleli, aby tam, kde svaly ani rychlost nestačí, mocí své mysli zvrátili situaci na naši stranu.

Lesní duch, který se nenadále zjevil poblíž našich příbytků, a jehož mlžnou siluetu zahlédli jen ti nejbystřejší, nám poskytl nedocenitelnou službu. Z jeho sdělení jsme zjistili, kde zlobři naše zajaté ukrývají, a kde je schována i Tvář. Po soumraku vyrazíme. Ti proradní zlobři budou překvapeni! Ale pozor, mohla by to být i past ...

JEREMIÁŠ A MAXMILIÁN

Dnes se nám otevřely oči.

Po velké radosti, že jsme osvobodili naše přátele a získali zpět Tvář, vypadalo vše konečně nadějně. Cesta ke Grálu, jenž měl být ukryt v Orlí svatyni byla volná. Překonali jsme všechny nástrahy a stanuli uprostřed těch majestátných prostor.

Vedl nás Jeremiáš... naposled.

Nikdy nezapomenu na démonický výraz v jeho očích, když nás dovedl k tomu osudnému místu. Bylo to jako zlý sen. Ocitli jsme se v pasti. Zlobři přibíhali odevšad. Válečníci je nestačili odrážet, lovcům docházely šípy a šamani léčivými zaříkadly sotva tišili bolest. Naštěstí se znenadání objevila jednotka římských legionářů a vpadla zlobrům do týla. Bez nich bychom byli ztraceni. Zvítězili jsme, ale Jeremiášova zrada je rána v zádech, co se nezhojí ...

Pokřivená postava s pronikavým pohledem, jež se před námi zhmotnila, nám pomohla pochopit, co se stalo. Jeremiáš chce Grál pro sebe a je odhodlán pro něj i vraždit. Přenesl jej z Orlí svatyně a ukryl neznámo kde...

Pokřivená postava se jmenuje Maxmilián. Je to podivná bytost tvrdící o sobě, že je duchem lesa. Jeremiáš ho kdysi po sporu kvůli Grálu zabil a hodil do studny. Příliš mu nedůvěřujeme, ale možná on jediný je schopen nám pomoci ...

PUTUJÍCÍ CHRÁM ZU

Maxmilián zřejmě opravdu zná les a snad nám skutečně pomůže. Objevil se hned ráno u ležení. Slíbil, že až získáme Grál, prozradí nám, kde je hloubení vedoucí domů. Nejdříve potřebujeme dopadnout Jeremiáše a zjistit od něj, kam Grál schoval.

Vydali jsme se hledat putující chrám Zu, který nám může dát odpověď na naše otázky. Jeremiáš jej kdysi navštívil a Zvon ztracených duší si zapamatoval jeho nadčasový otisk ...

Chrám jakoby si vybíral své vyvolené a srdce zvonu udeřilo nesčetněkrát. Po dlouhém putování a bojích sdělil Zvon některým z nás, kde je Jeremiáš nyní. Dostat se k němu však nebude snadné ...

HLOUBENÍ U ZLOBŘÍCH SKAL

Zlo si nás opět našlo. Zlobři, jakoby vedeni nějakou vyšší myslí, dokonce zaútočili v noci na naše ležení, ale byli rázně odraženi.

Hledání hloubení směřujícího k Jeremiášovi se ukázalo velmi náročným pátráním plným nástrah. Ten zlosyn se opravdu dobře ukryl.

Hloubení bylo v kraji u zlobřích skal a rozhodně nebylo opuštěné. Jestli bude takový i svět za ním, bude lépe, když se na průchod hloubením ještě pořádně připravíme ...

USMÍŘENÍ LESA

Putování krajinou za hloubením se stalo naší noční můrou. Nebezpečí číhalo na každém kroku a cesta se často znenadání ztrácela, jako by ten, kdo ji kdysi vyšlapal, z ní byl vyvlečen neznámo kam.

Díky bohu za VIII. Legii, která znovu splatila svůj dluh, bez ní bychom zlobří útoky odráželi jen stěží.

Na úsvitu druhého dne jsme věděli, že Jeremiáš je blízko. Dokonce si myslím, že se mihl kolem nás. Nakonec jsme jej dostihli u nevysoké skály, ale cestu nám zahradilo mnoho zlobřů. Pak se stalo něco podivného. Jeremiášův smích a škodolibá slova mu zůstala sevřena v hrdle. Dvě černé postavy, jedna v povědomé zbroji a druhá s neproniknutelným cárem tmy na zádech, strhli jej dolů. Na jeho rozbitém těle jsme objevili deník, který se však zdál nesrozumitelný, na mnoha místech prázdný a některé stránky, zejména u konce, byly vytržené. Rozluštění jeho tajemství bylo pro naše lovce dílem okamžiku a obsah byl nesmírně zajímavý. Informaci, kde je Grál, sice neobsahoval, zato jsme podle jeho popisu zjistili, kde Jeremiáš ukryl poklad, o kterém jsme celou dobu neměli tušení!

Maxmilián zuřil, když se dozvěděl, že informace o Grálu je ztracena. Nechce nám umožnit cestu zpět domů návratovým hloubením, které je uzavřeno jeho silou!!

Vše potřebné jsme se dověděli z Jeremiášova deníku: Maxmilián má sílu přetvářet les a otevírat nová hloubení s pomocí svého Talismanu tisíce dveří. Je však Grálem posedlý a bez něj nás ven z Lesa nepustí. Má ale svou Achillovu patu. Na Orlí skále je zranitelný a rituál na vyhnání mstivé zloby z jeho ducha díky Jeremiášovi známe. Jeremiáš sám jej však už nestihl dokončit. Jen ty nejčistší duše znalé magie mohly Maxmiliána zachránit a ukončit jeho neúplnou existenci mezi dvěma světy.

Maxmilián se nevzdával a jeskynní zlobři i jiné stvůry se snažily náš rituál překazit. Válečníci a lovci byli však bdělí. To, co bylo nevyhnutelné, jsme dokončili!!!

Z pozůstatků Maxmiliánova těla jsme sňali Talisman. Po návratu do našeho ležení a předlouhých oslavách jsme ještě téže noci vykonali náročný rituál Usmíření Lesa. Otevřelo se nám hloubení domů!!!! Konečně ...

